

Çalışan Kadının Maaşı 1

– KOCAMANOĞLU · 27 Nisan 2013

Tekrar Güven Park'ın önünde indim ve buluşacağım İrfan Efendiyi beklemeye başladım. Öveçler'den ayrılmadan önce onu aramıştım. Kolay ve bilinen bir yerde buluşmak için Güven Park'ı söylemiştim. Nasıl olsa Güven Park; her gelip geçen gibi onun da yolu üstü ve hep bir uğradığı yeriydi. Yolların kesişmesi üzerindeydi...

Metro çıkış kapısından dışarı çıkan yürüyen merdivenin önünde ince, zayıf ve siyah takım elbiseli, saçları özenle jöleyle taranmış bir gencin elinde bine yakın küçük pusulalar vardı.

Ayakta bekliyor, her önüne gelene bir tane pusula uzatıyordu. Arada bir "hayırlı günler" dilerken, genellikle suskunluğunu koruyordu. Yürüyen merdiven hiç boş durmuyordu. Merdivenin en işlek, en hareketli zamanıydı. Gencin zamanlaması yerindeydi.

Genç, orta yaşlı, kadın ve erkek boncuk taneleri gibi peş peşe gelmeye devam ediyordu. Birçoğu uzatılan pusulayı alıyordu. Daha önce almış olan veya pusula hakkında bilgisi olanlar uzatılan pusulayı elinin tersiyle iterek almıyor, geçiştirerek yoluna devam ediyordu.

İlk defa alanlar "bu da neyin nesi..." gibi bakarak yoluna yürümeye devam ediyordu. Bir kısmı ise alıyor, daha genci geçerken yere atıyordu. Onun gibilerini daha önce de görmüştüm. Pusula, iş vaatleri adı altında "Hıristiyan misyonerlerle irtibatlandırarak telefonlar kayıtlıydı. Baktım, baktım.

Kendi kendime: "Git şu gencin yanına, ağzının üstüne okkalı bir yumruk at. Elindekileri al ve yak..." diyordum.

"Diğer yanda adım başı polisinden sivil istihbaratına kadar herkes meydanda dolaşıyordu. Yapılanları görmüyor mu?" diyordum.

Ben gördüğüm ve bildiğim halde, onların görmemesi mümkün değildi. Ama polis veya istihbarat misyonerlik çalışmasıyla yapabilecekleri bir şey yoktu. Nasıl olsa AB'ye gireceğiz adı altında her türlü yasa çıkarılmış, bir zamanlar bu toplumun kırmızı çizgileri mesabesindeki sınırlar çoktan tepelenmiş, yok edilmişti.

Yumruğu atacaksın da ne olacaktı? Bu işi yapmayı bırakacak mıydı? Belki yediği dayağın hırsına inat biraz daha o tarafa, o işe asılacaktı. Diğer yanda ayıkması, ayılması için atılan yumruk bir uyarıcı olabilir miydi? Bu genç gider, yerine bir başkası gelecekti.

Gence bu işi yaptırmak için muhtemel elli veya yüz dolar sıkıştırmışlardı. İçinde inançtan, imandan eser olan bu işi kolay kolay yapmazdı. Paranın gücüyle yapılmayacak yok gibiydi.

Müslüman ülkelerden soydukları servetleriyle, yine Müslümanları baştan ve yoldan çıkarmaya harcıyorlardı. Sistemleri tıklar tıklar çalışıyordu. Misyonerlerde paranın gücünü kullanıyorlardı. Birkaç günlüğüne geldiğim şu şehirde adam dövmekten kendimi içeri aldırma istemiyordum. Sadece bu mu ki... Her yer suç sayılabilecek fil ve hareketlerle dolu... Hangi birini temizleyecek, hangi birini düzelteceksin...

İrfan'ın gelişi uzadı. Anlaşılan aracını park edecek yer bulmadı. O arabasına park edebilmek için uzun bir süre yer aradığına eminim. Geciktiğine göre uzak bir yere park etmiş olmalıydı. Nihayet onu görmüştüm.

O ise hala rast gele etrafa bakılmıyordu. Parkta beni arıyordu. Bakılmaktan önüne bakmayan ağır adımlarla geliyordu. Fıskiyenin önünde bir beton banka oturmuş onu bekliyordum. Ne kadar değişmiş diye ona dikkatli dikkatli baktım. Yıllardan daha çok; talihsizce yaptığı ve yürütemeyerek yıkılan evliliği onu daha çok yıpratmıştı.

Her Anadolu genci gibi sadık ve sadakatli bir hayatın müdavimlerindendi. Kuralları ve kati kararları vardı. O kural ve kararları bir sakız gibi çiğneyen ve evlenip giden kızına her an müdahale etmeyi bir başarı sayan anneler de bir o kadar çoktu.

Mesai biteli çok olmamıştı. İşten, bürodan, kurumlardan kendini dışarı atanlarla yollar, dolmuşlar ve park tıklım tıklım doluydu. İşyerlerinden boşalan insanlar evlerine gitmek üzere, yolunu veya aracını arıyordu.

Dürüstler daha çok eve gitmeyi tercih ederken, çapkınlarla, biraz yorgunluk atmamak isteyenler biraz oyalanmayı tercih ediyordu. Merkez adeta boşalıyordu.

Gündüzcüler gidecek, sadece eğlence ve âlem yerleri açık ve dolu olacaktı. Kenar semtlerden birer damla su sızıntısı gibi akşamı dört gözle bekleyenler, birer birer yollara dökülecekler...

Arayan kendini aradığının yanında bulacaktı. Bitmekte olan bir günün, bir araya gelmişliği kareler arasında dondurmak isteyenlerin flaşları patlayıp duruyordu. Resim çekilenler, muhabbet edenler, bekleyenler, gezinenlere bakarak beklediğim zamanı unutuveriyordum.

Onunla uzun zamandan beri görüşmüyorduk. Saygılı ve hareketlerinde tutarlı biriydi. Öyle pek etlisine sütlüsüne karışan biri de değildi. İşinin dışında ne bir sosyal faaliyeti ne de sosyal bir yaşamı vardı. Arada bir eş dost ziyaretleri dışında...

Sekiz yıl öncesine kadar sekiz yıllık berberimdi. Akdeniz'in kıyısındaki inci gibi bir kasabasındayken onun

dışında tıraş olmazdım. Sınır kasabalarından birinde doğmuştu. Berberliği meslek edinmişti. Bir makasın ucundan rahatlıkla ekme  çıkarıyordu, namus ve şerefiyle...

Araması için bir süre olduğum yerde hareketsiz onu bekledim. Ne yapacak, nasıl yapacak diye... Gerçi cep telefonu vardı. Bulamayacak olsa telefona sarılacağına da emindim... Ayağı kalktım ve ona doğru el işareti yaptım. Gördü ve tebessüm etti.

Yaşça, bilgi ve hayat tecrübesi yönünden ondan çok farklıydım. Tahsil yapmış, cemiyet görmüş, her türlü sosyal aktiviteye katılmış biriydim. Bana ayrı bir sevgisi ve saygınlığı vardı.

Konuşmalarında ve davranışlarında hiçbir zaman ölçüyü yitirmez ve mesafeyi de korumasını bilirdi. Adımlarını hızlandırdı. Kucaklaştık.

...

Ank-310706